

**Entre interlocuteurs
conspirés, ou
On a besoin d'actes
à la place de paroles...**

Du Prof. Const. GE.
ATHANASSOPOULOS

De nos jours, on parle beaucoup de Personnes, qui prennent plaisir à déclarer, à cause de différentes situations, principalement exceptionnelles, qu' ils vont «agir», «opérer», «resoudre» les problemes, «entreprendre» la responsabilité, mais habituellement, c' est tres rare ou c' est la minorité qui «agit», «régle», «resoudre» ces problémes, provoquant en même temps, l' affliction aux personnes qui attendent patiemment, supportent de grands maux, sont en plein hiver ou martialement espèrent.

Ce phenoméne, c' est à dire l' inconséquence entre les paroles et les actes, s' observe en Grece depuis longtemps, à partir des temps anciens...

L' Homére, par exemple, était le premier qui a signalé le besoin d' agir aussitôt, «αμ' έπος, αμ' έργον». Dans

**Τοις Εντευξομένοις
ή
Έργω
κούκέτι μύθω...**

Του Καθηγητού Κωνστ. ΓΕ.
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Είναι γνωστόν τοις πάσι, ότι συνήθως οι Άνθρωποι αρέσκονται να δηλώνουν, εξ αφορμής διαφόρων καταστάσεων, ιδίως εκτάκτων, ότι θα «πράξουν», ότι θα «ενεργήσουν», ότι θα «επιλύσουν» προβλήματα, ότι θα «επιληφθούν» του θέματος. και συνήθως, ελάχιστοι ή ελάχιστες φορές, «πράττουν», «διευθετούν», «επιλύουν», προς θλίψιν των εκάστοτε αναμενόντων, δεινοπαθούντων, χειμαζομένων ή αρειμανίως προσδοκούντων...

Το φαινόμενο, η ανακολουθία δηλαδή μεταξύ λόγων και έργων, είναι παλαιόν, και εν Ελλάδι έχει επισημανθεί από αρχαιοτάτων χρόνων...

Ο Όμηρος π.χ. επεσήμανε εκ των πρώτων την ανάγκη του έργου ευθύς μετά τον λόγον: «αμ' έπος, αμ' έργον». Ακολουθήσαν με ανάλογες σκέψεις και προτροπές ο Αισχύλος

la suite, Eschyle (Prométhée Desmotys) a indiqué qu'«on a besoin d'actes à la place de paroles» (ἔργω κουκέτι μύθω). Demosthène (Olynthiakos) a déclaré qu'il y a «une nuance importante entre les paroles et ce qui se passe en réalité» «ἅπας μεν ο λόγος αν απή τα πράγματα, μάταιον τι φαίνεται και κενόν» et Jean (à l'Épître A) a écrit «de ne pas exprimer l'affection seulement par les mots et les paroles mais de prouver l'affection avec des actes» (μη αγαπώμεν λόγω, μηδέ τη γλώσση, αλλ' εν έργω και αληθεία)...

L'énumération de telles réflexions, pensées et exhortations, malheureusement peut continuer en extension, parce qu'au pays de la «joyeuse oranger» ce phénomène paraît fréquemment.

D'une part, sous le nom et pour le bien d'État, la grande somme des déclarations, des vœux, des promesses, frappe beaucoup dans tous les cas, dans tous les situations, ordinaires ou exceptionnelles, dans tous les niveaux: national, regional, local et dans tous les sections: sociale, politique, économique, civilisatrice...

D'autre part, le Peuple déclare tout le temps, qu'il va obéir, qu'il va se conformer et observer les commandements du loi, préférant l'intérêt commun de l'intérêt individuel «au - dessus de tous c'est la Patrie» (υπεράνω όλων η Πατρίς), «obéissance au loi» (νόμοις πείθου)...

Entre l'un et l'autre part se trouve

(Προμηθεύς Δεσμώτης) «έργω κουκέτι μύθω», ο Δημοσθένης (Ολυνθιακός) «ἅπας μεν ο λόγος αν απή τα πράγματα, μάταιον τι φαίνεται και κενόν», ο Ιωάννης (Α' Επιστολή) «μη αγαπώμεν λόγω, μηδέ τη γλώσση, αλλ' εν έργω και αληθεία»...

Η απαρίθμηση ανάλογων σκέψεων και προτροπών δυστυχώς μπορεί να συνεχισθεί σε μεγάλη έκταση, διότι στην χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας, κατά την κακοήθη άποψη μερικόν, το φαινόμενο ενδημεί, ένθεν κακείθεν...

Ένθεν, εξ ονόματος, εν ονόματι και για λογαριασμό του Κράτους, η ποσότητα των δηλώσεων, των ευχών, των υποσχέσεων, είναι εντυπωσιακή, σε κάθε περίπτωση, σε κάθε περίπτωση, σε κάθε συνήθη ή έκτακτη κατάσταση, σε όλα τα επίπεδα: εθνικό, περιφερειακό, τοπικό και σε όλους τους τομείς: κοινωνικό, πολιτικό, οικονομικό, πολιτιστικό...

Κακείθεν, ο Λαός δηλώνει πάντοτε, ότι θα υπακούσει, θα συμμορφωθεί, θα τηρήσει τους νόμους, θα προτάξει το γενικό συμφέρον έναντι του ατομικού, «υπεράνω όλων η Πατρίς», «νόμοις πείθου» και άλλα συναφή και ευκαιρίας δοθείσης, το αυθαίρετον, είτε της σκέψης, είτε της ενέργειας, είναι επί θύραις, θηριώδες, απαιτητικό, νομιμοφανές ή άνευ αιδούς...

Και μεταξύ «ένθεν» και «κακείθεν» συνήθως ευρίσκεται ο Πολίτης, ο μη «ενδεδυμένος» εξουσία πάσης

le Citoyen, qui ne possède aucune forme de pouvoir (politique, économique, sociale), qui déteste ou qui ne peut pas donner des promesses pour l'obéissance au loi, qui lutte pour le bien de tous...

L'interprétation de ce phénomène, c'est à dire de l'inconséquence entre les paroles et les actes, à niveau individuel et à niveau social peut s'expliquer de: la manque d'Education, la manque de sentiment de responsabilité sociale, l'affaiblissement des valeurs communes, la mise en avant de l'intérêt individuel, la manque de confiance des Citoyens vers tous ceux qui possède Pouvoir...

Les événements qui sont en courant, c'est à dire les tremblements de terre et les accidents mortels, la prospérité de la minorité, les chances visibles et les dangers qui sont à l'affût, imposent une autre vision des événements, une autre tactique, une autre approche, qui combinera les paroles et l'action et qui garantira surtout les actes, et ceux qui sont impliqué avec l'un ou l'autre part, devront se comporter avec dignité, comme nos Ancêtres (Lycurgue: Leokratous), qui «préféraient au lieu d'exprimer leur dignité avec les paroles, la prouver avec leur conduite et leur comportement» (ου γαρ λόγω την αρετήν επετήδευον, αλλ' έργω πάσιν επεδείκνυντο)...

μορφής (πολιτική, οικονομική, κοινωνική), ο μη αρεσκόμενος, είτε εκ χαρακτήρος, είτε εκ φόβου να υποσχεται την τήρηση του Νόμου, αλλά να μη τον τηρεί, ο μαχόμενος εξ ιδεολογίας υπέρ του κοινού αγαθού των πολλών...

Η ερμηνεία του φαινομένου, της ανακολουθίας δηλαδή λόγων και έργων είτε σε ατομικό, είτε σε γενικό κοινωνικό επίπεδο, μπορεί να αναζητηθεί σε διάφορους λόγους: έλλειψη Παιδείας, έλλειψη συναισθήματος κοινωνικής ευθύνης, απάμβλυνση των κοινών αξιών, πρόταξη εγωπαθών σκέψεων και επιλογών, έλλειψη εμπιστοσύνης από πλευράς Πολιτών προς Ταγούς πάσης ιδιότητας...

Τα τρέχοντα όμως γεγονότα των σεισμών και των θανατηφόρων ατυχημάτων, η ευδαιμονία των ολίγων ή των πολλών θιασωτών του Κερδώου Ερμού, η διεθνής συγκυρία, οι εμφανείς ευκαιρίες και οι ελλοχεύοντες κίνδυνοι, εντός ή εκτός των τειχών, επιβάλλουν μία άλλη οπτική των πραγμάτων, μία άλλη τακτική, μία άλλη προσέγγιση, η οποία, πέραν των λόγων, θα οδηγεί και θα εγγυάται πρωτίστως το έργο, και οι καθ' οίον δήποτε τρόπον όπου δήποτε εμπλεκόμενοι είτε ένθεν, είτε κακείθεν να δύνανται τελικώς να σεμνύνωνται, όπως οι αρχαίοι ημών Πρόγονοι (Λυκούργος: Κατά Λεωκράτους), οι οποίοι «ου γαρ λόγω την αρετήν επετήδευον, αλλ' έργω πάσιν επεδείκνυντο»...

Ελληνικά επιτεύγματα: επιτυχίες και κίνδυνοι

Του κ. Μιχάλη ΓΚΙΟΚΑ

Σε άλλους καιρούς η κοινωνική, η πολιτική, η οικονομική και η πολιτιστική κατάσταση ενός Λαού ή μίας Χώρας, ήταν αποκλειστική τους υπόθεση: οι Πολιτικοί, δημοκρατικώς ή όχι εκλεγμένοι κυβερνούσαν, η κοινωνία διαμόρφωνε τα πρότυπά της, οι Επιστήμονες και οι Καλλιτέχνες «ερευνούσαν» ή «δημιουργούσαν» και οι επιχειρηματικώς δρώντες, του Κράτους περιλαμβανομένου, «οριοθετούσαν» την υγεία, την ευεξία και την αντοχή της εθνικής οικονομίας, επισήμως ή ανεπίσημως...

Όμως οι νέες τεχνολογίες, τα νέα μέσα επικοινωνίας και μεταφοράς ιδεών, προσώπων, αγαθών, κεφαλαίων, οι «νέες» πολιτικές, κοινωνικές, οικονομικές, πολιτιστικές «αξίες» και αντιλήψεις, οι «νέες» καταναλωτικές ανάγκες, ο ευγενής ανθρώπινος πόθος για βελτίωση των συνθηκών, εάν όχι του γενικού επιπέδου διαβίωσης, τουλάχιστον του προσωπικού, η απληστία του κέρδους εκ πάσης πηγής, νομίμου ή ημινομιμοφανούς, μόνιμης ή πρόσκαιρης, ημεδαπής ή αλλοδαπής, οι «τάσεις» παγκοσμιοποίησης των δραστηριοτήτων, η αντικατάσταση της «παλαιάς» Οικονομίας με την «νέα» Οικονομία, άλλαξαν κατά τρόπο ριζικό, ολοκληρωτικό, και μη αναστρέψιμο, το τοπίο.

Έτσι, το «εθνικό», το «περιφερειακό», το «τοπικό» έχουν αλλοιωθεί κάτω από την «εισβολή», την «διείσδυση» και την «πρόσκρουση» του «παγκόσμιου», του «διεθνούς», του «υπερεθνικού», με τα οποία πρέπει να συμπορευθούν, να συζητήσουν, να συνεργασθούν, να συμβιβασθούν.

Ως εκ τούτου, η οικονομική κατάσταση μίας Χώρας, αποκλειστική της υπόθεση μέχρι προτινός, τώρα «υπόκειται» στην ενδελεχή «παρατήρηση» τρίτων, «υποφέρει» από σφικτούς, ανεπιθύμητους κραδασμούς και εναγκαλισμούς, «αναζητεί» την επιβεβαίωσή της μέσω μηχανισμών «αποδοχής» και «πορεύεται» υπό το κράτος των ιαχών επιδοκιμασίας ή αποδοκιμασίας φίλων και εχθρών.

Είναι γνωστόν, ότι κατά την περίοδο αυτή η Ελλάδα εμφανίζει θριαμβικές εικόνες, πέραν του αθλητικού, του ναυτιλιακού κ.ά. πεδίων, και επί του χρηματιστηριακού πεδίου, με τον αντίστοιχο δείκτη, να έχει υπερβεί τις 6.300 μονάδες κατά τον μήνα Σεπτέμβριο του τρέχοντος έτους.

Αυτό το επίτευγμα (ή «επίτευγμα») είναι σαφώς προϊόν πολλών παραγόντων και παραμέτρων, εσωτερικών, εξωτερικών, διεθνούς συγκυρίας κ.ά., και δεν οφείλεται αποκλειστικώς και μόνον στην απροσδόκητη ανακάλυψη του Χρηματιστηρίου από τον γηγενή πληθυσμό. Οφείλεται και σε παρουσίες τρίτων, Αλλοδαπών, οι οποίοι ανεξαρτήτως κινήτρων, προθέσεων και ιδεολογιών, «ανακάλυψαν» εν Αθήναις χρυσωρυχεία.

Προς την κατεύθυνση αυτή βεβαίως, πέραν των άλλων, έχουν συμβάλλει πολιτικές προβολής, έγκυρες αναλύσεις, ευνοϊκές συμπτώσεις, ουσιαστικοί λόγοι.

Επί του προκειμένου, και η προσοχή αυτού του άρθρου εστιάζεται εδώ με έμφαση, σημαντικοί αλλοδαποί Οργανισμοί και ειδικοί Αναλυτές διατυπώνουν θετικά σχόλια για την ελληνική οικονομία, και, βεβαίως, για το ελληνικό Χρηματιστήριο.

Μερικές από τις ευνοϊκές, ιδίως, αυτές απόψεις παρατίθενται εν συνεχεία, με την ελπίδα, ότι η διατύπωσή τους θα συνεχισθεί και στο απώτερο μέλλον και ότι ο πρόσφατος σεισμός στην περιοχή Αττικής δεν θα «ραγίσει» το «κλίμα ανάπτυξης».

Έτσι, π.χ. Αναλυτές της Γαλλικής Banque Nationale de Paris επισημαίνουν, ότι η Ελλάδα έχει σημειώσει κατά το τελευταίο χρονικό διάστημα σημαντική πρόοδο και ενώ προ εξαμήνου οι ελληνικές αξίες εθεωρούντο επισφαλείς «τώρα η αντίληψη αυτή έχει αλλάξει και η Ελλάδα έχει προκαλέσει ευχάριστες εκπλήξεις» (π.χ. μείωση του πληθωρισμού κ.ά.).

Κατά την Γερμανική Deutsche Bank δεν έχει μεταβληθεί λόγω σεισμού η θετική εικόνα της Διεθνούς Κοινότητας περί της ελληνικής οικονομίας και δεν θα υπάρξουν σοβαρά προβλήματα κατά την πορεία της Ελλάδας προς την ΟΝΕ. Όμως, η Ελληνική Κυβέρνηση πρέπει να λάβει υπ' όψει της την αύξηση των τιμών ωρισμένων αγαθών (π.χ. του πετρελαίου) και τις τυχόν παρενέργειες των αυξήσεων επί του πληθυσμού.

Τέλος, οι Αναλυτές της Αμερικανικής Merrill Lynch εμφανίζονται αισιόδοξοι για την πορεία της ελληνικής οικονομίας και του Χρηματιστηρίου των Αθηνών και υπογραμμίζουν, ότι «οι προοπτικές για την εκπλήρωση του κριτηρίου του πληθωρισμού δείχνουν καλές, πράγμα το οποίο δημιουργεί το υπόβαθρο για την συντήρηση του ενθουσιασμού των Επενδυτών»...

Σε γενικές γραμμές αυτή είναι η «θέση» των «άλλων» για τα εν Ελλάδι δρώμενα, καθ' ον χρόνον οι εντός Ελλάδος υποδεικνύουν «ψυχραμία», «προσοχή εκ της ταχείας ανόδου των τιμών μετοχών», και «μέτρα». Ουδέν όμως «μέτρο» είναι δυνατόν να «λειτουργήσει» και να «επιφέρει» αποτελέσματα, εάν εξ αυτού ελλείπει το μέτρον, διότι παλαιόθεν ισχύει το γνωστόν «παν μέτρον άριστον»...